

Brij Lai Puri and another v. Muni Tandon (M. R. Sharma, J.)

ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, 22 ਅਗਸਤ, 1974 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਕਪੂਰ ਵੱਲੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਵਾਂ ਕਿ 22 ਅਗਸਤ, 1974 ਦਾ ਨੋਟਿਸ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਨੋਟਿਸ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਰਾਏ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਲਿਆ ਮਕਾਨ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੀ ਸਿਰਫ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਹੀ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਰਚੀ ਸੀ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(6) ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਛੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਦੋ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਧੀ ਸਨ। ਉਸਦੀ ਭੈਣ ਦਾ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਅਤੇ ਭਤੀਜੀ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(7) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੀ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ.

ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਲ ਪੁਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮੁਨੀ ਟੰਡਨ, - ਜਵਾਬਦੇਹ,

1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1720 ।

10 ਨਵੰਬਰ 1978

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ t (1949 ਦਾ III) — ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) (a) (i) ਅਤੇ (iv) ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ 15(3)- ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ

ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ - ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ— ਮੈਰਿਟ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ— ਲੈਂਡ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ- ਆਈਆਰਡ—
Brij Lal Puri and another v. Muni Tandon (M. R. Sharma, J.)
 ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੁਕਦਮੇ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ— ਅਜਿਹਾ ਰਿਮਾਂਡ— ਕੀ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ— ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰਿਮਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ -ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ-ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਕੀ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਹੈ— ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ-ਕੀ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ 3 ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ 1 ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ' ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 41, ਰੂਲ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ 3 ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਬੇਲੋੜੇ ਅਤੇ ਟਾਲਣਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਮਨ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਅਸਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਾ ਰਹਿਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ 1949 ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਿਮਾਂਡ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਰਿਮਾਂਡ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਧਾਰਾ 15 ਅਤੇ 16),

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲਿਆ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੜਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ

ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਐਸਟੇਪਲ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇਗਾ। (ਪਰਾ 17)।

Brij Lai Puri and another v. Muni Tandon (M. R. Sharma, J.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) (ਏ) (iv) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਵਨਈ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਇਮਾਰਤ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਜਿਸ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। (ਪਰਾ 19)।

1949 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਐਕਟ III ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥੀਪਾਲ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਟ੍ਰਿਕਟ ਜੱਜ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਤੀ 15 ਸਤੰਬਰ, 1978 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਲ. ਆਨੰਦ, ਕਿਰਾਇਆ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਧ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕੰਟਰੋਲਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕੇਸ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਲਿਆ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰ ਦੱਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੀ .

ਐਸ ਐਸ ਬਿੰਦਰਾ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸ.ਐਸ. ਧਾਲੀਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਕੇ. ਕੋਛੜ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. (ਓਰਲ):

(1) ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮੁਨੀ ਟੰਡਨ ਉਰਫ ਉਰਮਿਲਾ ਟੰਡਨ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਅਣਵਿਆਹੀਆਂ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਈ.ਡੀ. ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 30 ਮਾਰਚ, 1974 ਨੂੰ ਤਤਕਾਲੀਨ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਾਫੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (3) (ਏ) (ਆਈ) ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ

ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਨਵੇਂ ਸਿਰ ਤੋਂ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈ ਲਿਆ।
Brij Lal Puri and another v. Muni Tandon (M. R. Sharma, J.)

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਨਵਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਫਿਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ:-

- (1) ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ ?
- (2) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਤੋਂ 7, 9 ਅਤੇ 10 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ?
- (3) ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਇਜ਼ ਨੋਟਿਸ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ?

i

(3) ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਾਜ਼ਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 10 ਮਾਰਚ, 1977 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਮਹਾਜਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੇ ਕੋਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(5) ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ-ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਅਸਲ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਪੀਲ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(6) ਮੇਰੇ ਜਾਣਕਾਰ ਭਰਾ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ., ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਮੋਸ਼ਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ. ਬਿੰਦਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹਨ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, isit ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਭੂਮੀ-

ਮਹਿਲਾ ਨਿਵਾਸੀ ਨੇ ਕੁਝ ਥਾਂ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (3) (ੳ) (iv) ਦੇ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। . ਤੀਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਰ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈਂਡਲੂਮ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਬਿਲਡਿੰਗ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪੁਰਜ਼ਿਆਂ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਭੂਮੀ-ਮਹਿਲਾ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮੰਗ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਸੀ।

(8) ਪਹਿਲੇ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਐਸ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਸੇਠ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੁਮਾਰੀ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ -ਮਹਿਲਾ ਨੇ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਇਆ, ਵਿਆਜ ਆਦਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਰਹੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ-ਔਰਤ ਨੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਸਥਿਤ ਸੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ-ਮਹਿਲਾ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਵਿਗੜਿਆ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈ ਲਿਆ ਕਿ ਕੀ ਜ਼ਮੀਨ-ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਢੁਕਵਾਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਕੋਲ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਔਰਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਕਰਨੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। . ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਮੈਂ ਇਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇਹ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਵਿਚਾਰ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨ-ਔਰਤ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਐਪ ਪੈਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ,

(1T1961 PLR 865.

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਸਹਾਏ (2) ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. (ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਸੀ), ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁੜ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਪੀਲੇਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ”

(9) ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਕੇਸ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 23, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਐਨਾ ਲੌਜੀ 'ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ:-

“ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਇੱਕ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਨਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ।”

(10) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਸ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਿਮਾਂਡ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ

(11) ਮੋਤੀ ਰਾਮ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚਾਂਸੀਅਰ (3) ਵਿਚ ਦੁਆ, ਜੇ. (ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ) ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਹਰ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿਚ ਨਿਹਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਰਿਲਾਇੰਸ ਸੀ

(2) CR 641-57 ਨੇ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1958 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(3) ਸੀਆਰ 169/58 ਦਾ ਫੈਸਲਾ 29 ਸਤੰਬਰ 1958 ਨੂੰ ਹੋਇਆ।

ਆਈ.ਐੱਲ.ਆਰ. 1955 ਪਟਿਆਲਾ 481 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਟਿਆਲਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਕ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੇਸ਼ਗੀ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤਾਕਤ ਸੀ ਅਤੇ ਦੱਖਿਆ-

"ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤੇ

Brij Lai Puri and another v. Muni Tandon (M. R. Sharma, J.)

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਢਲੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਸੰਦੇਹ - ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਕੋਲ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ।

(12) ਉਹ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇੱਛੁਕ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਖੁਦ ਮੌਕੇ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

(13) ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਵਾਲ ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ ਲਾਜਪੈਕਟ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਹਰਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ (4) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਅਲਾਟੀ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਸਮੇਤ ਹਰ ਧਾਰਨਾਯੋਗ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਸਾਰੇ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) CR 676-62 ਨੇ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਬਾਕੀ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਖਿਆ

"ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੰਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ

ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਗੁਣ । ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁੜ-ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।”

(14) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਸੇਠ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕੇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਕੁਝ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਉਲਟ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ। ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿਧਰੇ ਵੀ, ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਐਕਟ ਅਪੀਨ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ।

(15) ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਉਪਬੰਧ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦੋ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ , ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ਾ- ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 23, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਬੇਲੋੜੇ ਅਤੇ ਟਾਲਣਯੋਗ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹੁਲਾਰਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਮਨ 1 ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਅਸਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨਾ ਰਹਿਣ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ, ਕਾਫੀ ਢੁਕਵੇਂ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਫਾਲਸ਼ੋ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਕੀ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਅੰਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ.

(16) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ

Brij Lai Puri and another v. Muni Tandon (M. R. Sharma, J.)

ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਭੂਮੀ-ਮਹਿਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਭਾਵ, ਕਿ ਭੂਮੀ-ਮਹਿਲਾ ਨੇ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ-ਔਰਤ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਬਾਰੇ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲਸ਼ੋ ਸੀਜੇ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੀਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਬਿਨਾਂ ਨਿਆਂ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਵਿਵਾਦ ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(17) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਭੂਮੀ-ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੋੜ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਸਬੂਤ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਲਿਆ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਕੱਟਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਐਸਟੋਪਲ ਦੀ ਅਪੀਲ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਰਾਮ ਦੀਵੇਜ਼ ਬਨਾਮ ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਈ (5) ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) 11972 ਆਰਸੀਆਰ 530.

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਮਾਂਡ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਿਮਾਂਡ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਖੁਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ - ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ।

(18) ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਣ ਲਈ ਆਰਡਰ (ਮਿਸਟਰ ਅਗਰਵਾਲ ਦਾ ਵਿਵਾਦ

ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦਾ ਸੰਬੰਧਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) (a) (i) (a)।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ (i) ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ-

(ਏ) ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਇਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

“ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3) (ਏ) (iv) ਦਾ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ:

ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (ii) ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾ (i) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ i ਉਪ-ਪੈਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ

ਉਸੇ ਵਰਗ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ।

(19) ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ 1111-11 ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮਕਾਨ-ਮਹਿਲਾ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੋੜ. ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਲੈਂਡ-ਲੇਡੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਖਾਸਤ ਉੱਪਰ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੇ ਕਿ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਹੋਰ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਾਰੀ ਇਮਾਰਤ, ਜਿਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਿੱਤੇ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨਾ ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਦਰਖਾਸਤ ਲਈ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜ਼ਮੀਨ-ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਲਈ ਵੈਧ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

Brij Lai Puri and another v. Muni Tandon (M. R. Sharma, J.)

ਇਹ ਉਸ ਅੰਤਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਸੋਧੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿੱਚ ਬਲਦੇਵਦਾਸ ਸ਼ਿਵਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਫਿਲਮਿਸਤਾਨ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਰਜ਼ (ਇੰਡੀਆ) Pvt. ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਰੈਸ ਨਿਆਂਇਕਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(20) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ - ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਿਰੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈਂਡਲੂਮ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਲਈ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਰੱਖੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਧੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਟੇਜ ਉਦਯੋਗ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਲੋੜ ਸਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਨੂੰ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰੇ।

(21) ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਗਈ।

(22) ਉਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਬੰਧਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਸ਼ਰਤ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਇਆ ਅੱਜ ਤੋਂ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ।

'ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

-Raj widow of Sawan Mall and another v. Devi Ditta Mall and another
(M. R. Sharma, J.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

-Raj widow of Sawan Mall and another v. Devi Ditta Mall and another
(M. R. Sharma, J.)

ਐਮਆਰ ਫਾਰਮਾ ਜੇ.

ਸਾਵਨ ਮਾਲ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ

ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ ਜੇ

ਦੇਵੀ ਦਿੱਤਾ ਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1976 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1724 ,

10 ਨਵੰਬਰ 1978

ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਐਕਟ (IV ਦਾ 1938)—ਸੈਕਸ਼ਨ 39(5) ਅਤੇ, (6) — ਇੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਲਿਸੀ ਧਾਰਕ ਦਾ ਨਾਮਜ਼ਦ, ਬੀਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ—ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ- ਕੀ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ {ਬੀਮੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮੁੜ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1938 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (5) ਅਤੇ (6) ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਰੀਡਿੰਗ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ, ਇੱਕ ਟਰੱਸਟੀ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਆ ਪੈਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ। ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਬੀਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਲ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਸਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਅਸਲ ਜੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਬੀਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। . ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 39 ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇਕਰ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਵਾਧੂ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਂਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਾਰਸਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦਾ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।